

Oerol gaat door metamorfoses

maandag 16 jun 2014, 19:35 (Update: 16-06-14, 20:01)



De Wederopstanding van de groep Orgel Vreten Jeroen Wielaert / NOS

Door verslaggever Jeroen Wielaert

"Hey you motherfuckers!" Opgewekt galmt de welkomstkreet door de kerk van Hoorn, midden op Terschelling.

Het is de opening van *Piece of my heart* van theatergroep Het Groote Hoofd, over het korte, tragische leven van blueszangers Janis Joplin (Margje Wittermans). De keuze van de kerk is frappant, voor een stuk over een leven waaruit elk geloof was verdwenen.

Vlakbij, achter Café de Groene Weide, gaat het over een instrument dat de kerk juist verliet: het Hammond Orgel, in de voorstelling *De Wederopstanding* van de groep Orgel Vreten. Het zijn allebei amusante Oerol-stukken op het eilandfestival dat zelf een kleine metamorfose doormaakt.

Kleinschalig

Theatermaker Jacob Rens brengt de bezoekers in Midsland terug naar de oorsprong van alles: Café de Stoep. Dáár is de toenmalige kroegbaas Joop Mulder met Oerol begonnen. Aan de hand van gedigitaliseerde, verbleekte videobeelden laat Rens zien hoe simpel, gek en klein het was, begin jaren 80. Er kwamen toen rond de 1200 mensen op het prille festival af en alle optredens waren gratis.

Sindsdien is Oerol enorm gegroeid. Kleinschaligheid is anno 2014 toch weer het kenmerk. Het terugdraaien van de subsidiekraan wordt merkbaar: er staan geen kostbare producties op het programma. Dat doet niets af aan variatie van het aanbod op deze editie.

Swingen

Orgel Vreten heeft niet veel ruimte nodig voor het muziektheaterstuk over het orgel dat de Amerikaan Hammond tachtig jaar geleden uitvond. Tilburger Thijs Schrijnemakers bedacht het concept en speelt het opgewekt uit met zijn groep.

Het is swingen op ruime afstand van de kerk. Schrijnemakers is niet somber over de ontkerkelijking. "Eigenlijk zijn de priesters van nu popmuzikanten", observeert hij opgewekt. Afgelopen zondag was sax-legende Bertus Borgers de speciale gast. Deze week gaat het door met de onderlinge muzikale strijd, mede geleverd door Arno Bakker op sousafoon.

Grenzen overschrijden

De Belgische theatermaakster Charlotte Caecaert heeft een bestaand eigen stuk over Jeanne d'Arc omgebogen voor locatietheater in de duinen boven Lies: *Demarrage*. Ze ontvangt het publiek aan een lange tafel met ongemakkelijke krukken voor het exposé over haar strijd. Ze wil geen dienende rol spelen, als huisvrouw of hoer. Over de overschrijding van grenzen gaat het vooral, het zich losmaken van verlamdende conventies.

Kernwoord is verruimtenen (een zelfbedacht woord) in de ontsnapping aan de verstraming. Caecaert voert het publiek mee over de duinhelling, totdat iedereen eindigt op grote ijzeren hobbelpaarden. Het is beslist een originele positie om een eigen ontsnapping te overpeinzen.

Indrukwekkend circus

Ouderwets circus, absurdistisch theater en cinema komen samen in een weiland boven Hee in de voorstelling *Cirque de la Faim Theater van de Honger* van The Young Ones. Het is een optocht van inspiratiebronnen als Dario F6, Fellini en Carniv6le, de televisieserie van een jaar of tien geleden. Het zijn twee met elkaar verstrengelde voorstelling in en buiten een circustent, kleurrijk, dynamisch, opwindend visueel.

Het stuk is op Terschelling in negen dagen in elkaar gezet onder leiding van Jeroen Kriek, Paul Feld en Ide van Heijningen. Het twintigtal overwegend jonge acteurs en actrices slaapt samen in een grote legertent. De voorstelling biedt veel en indrukwekkend circus, voor weinig geld, hoezeer de Chinese biljetten van 10.000 het publiek ook om de oren vliegen.